

Harper Lee

Tărâmul dulcii veșnicii
Povestiri și eseuri

Ediție îngrijită și introducere
de Casey Cep

Traducere din limba engleză și note
de Ariadna Ponta

POLIROM
2026

Cuprins

Introducere	5
-----------------------	---

POVESTIRI

Rezervorul de apă.	33
Binoclul	51
Foarfece de croitorie	63
Mâncare de câini până-n tavan	79
Spectatorii și spectacolul	91
Asta e industria divertismentului?	101
Ca pâinea caldă	117
Tărâmul dulcii veșnicii	135

ESEURI ȘI DIVERSE SCRIERI

Iubirea – cu alte cuvinte	163
Pâine cu jumări	173

Crăciunul pentru mine	177
Gregory Peck	185
Când copiii descoperă America	191
Truman Capote	197
Istorie romanțată și aventură	205
Scrisoare de la Harper Lee	221

Clare a ieșit pe trotuarul din fața micului magazin și s-a uitat spre est. Apoi s-a uitat spre vest. Am ieșit și eu, dar m-am uitat spre secția de poliție de alături.

Câțiva bătrâni ardeau gazul cu o aroganță seducătoare prin fața secției. Seamănă leit cu cei din fața tribunalului din Montgomery, mi-am spus: reușeau să dea impresia că, deși ieșiseră la pensie, încă se ocupau cu treburi foarte importante. Când vorbeau între ei își lăsau capul într-o parte, cu un aer impunător; unul dintre ei ne-a zărit pe Clare și pe mine și i-a spus ceva tovarășului lui, iar acesta s-a întors și s-a uitat la noi. Imediat s-au apropiat doi polițiști însoțind doi bărbați cu capetele descoperite, îmbrăcați în costume deschise la culoare, cu niște bureți imenși la umeri.

— Iau oameni la secție în ancheta atacului cu acid, a spus Clare. Hai să mergem înăuntru.

— Mă uit eu după camionetă, am spus.

Pensionarii s-au strâns grămadă, dar s-au împrăștiat când în fața secției a oprit o mașină de poliție din care au coborât încă trei bărbați cu niște bureți groși la umerii hainei. Pensionarii i-au privit cum intră în secție.

Am rezolvat cazul. Nu mai avusese loc niciun atac cu acid de mulți ani, am meditat. *Fantoma de la operă* era un astfel de caz. Se juca pe 86th Street. Prin urmare, dacă sunt deștepți, polițiștii ar trebui să ia

la puricat zona Yorkville în căutarea vinovatului, care fără îndoială se inspirase din film. Un raționament perfect.

Tocmai mă întrebam dacă să le sugerez asta polițiștilor când a apărut Clare.

— E trei jumate, a spus. La naiba, m-am culcat abia la trei jumate dimineața.

— Mereu trebuie să lucrezi atâta? am întrebat-o.

— Da. Îmi ia toată ziua. Aștept camionetele. Pe urmă trebuie să muncesc toată noaptea dac-am așteptat toată ziua.

— Crezi că am șanse s-ajung acasă înainte de cinci? Trebuie să mă îmbrac să ies în oraș la cină.

— O, da. Te duc înapoi până la cinci. Nu-ți face griji. De ce nu te duci după colț să iei două cafele? Și adu-mi un sendviș, bine? N-am mai mâncat de ieri.

Am mers două cvartale până am găsit un restaurant mic. Am presupus că îi plac șunca și cafeaua neagră. Era incorect, dar omul de la magazinul de corpuri de iluminat i-a dat o cutiuță de lapte și un cub de zahăr. Șunca a zis că n-o deranjează, îi e atât de foame, c-ar mânca și o bucată de piele.

Când a apărut camioneta, Clare le-a spus celor care încărcau „Grijă mare“ și mie „Hai să mergem“. Clare a reușit să ducă instalațiile de lumini în sala de bal fără s-o vadă nimeni pentru că ea nici nu s-a

apropiat. Ne-am dus într-o parcare de pe 46th Street. A condus prin traficul din West Side cu atâta relaxare, încât eu am stat cu ochii închiși până am ajuns la intersecția 23rd Street cu 6th Avenue. A luat-o pe 23rd Street și a oprit în fața unui indicator cu parcare interzisă după ora 4 p.m. M-am uitat la ceas. Arăta patru și cinci minute, dar mereu o lua înainte.

— Lipsesc maximum zece minute, a spus. Mai bine așază-te la volan.

— Dar indicatorul..., am spus ușor alarmată.

— A, pe-aici nu-s niciodată polițiști, a spus ea. Dacă apare vreunul, spune-i că ies imediat. Știi tu ce să faci.

— Dar...

Coborâse deja din mașină. M-am uitat după ea cum intră pe o ușă. A ieșit la loc o clipă și mi-a strigat ceva ce n-am auzit, după care a dispărut.

Am stat și am așteptat. Am văzut cum pleacă alte mașini parcate la bordură, până când toată partea aceea din 23rd Street a rămas pustie cât vedeai cu ochii.

Evident, a apărut un polițist pe motocicletă. Avea o geacă neagră de piele, o caschetă turtită pe cap, pantaloni de motor și protecții pentru picioare. A executat ceea ce în industria divertismentului cred că se cheamă o dublă, pentru că a trecut pe lângă mașina lui Claire, a mers până la capătul cvartalului, s-a oprit

brusc, a întors motocicletă și s-a îndreptat direct spre mine.

S-a apropiat de mașină, și-a dus mâna la caschetă și a spus:

— Vedeți indicatorul acela, domnișoară?

Cum era la cel mult un metru de mine, am răspuns că da, dar că aștept pe cineva care e în clădire.

— Vă deranjează ceva? am întrebat.

— Știți să conduceți?

— Da, am spus, dar am permis de Alabama.

Politiștul a presupus că dacă știi să conduci în Alabama ești în stare să conduci și în New York: o presupunere eronată, am încercat eu să-i explic fără succes.

— Uitați ce zic eu să faceți, domnișoară, a spus. Învârțiți-vă în jurul cvartalului până iese persoana pe care o așteptați.

A înfipt violent călcâiul în ceva și motocicletă a pufnit.

S-a îndepărtat încet și am văzut în oglinda retrovizoare că nu plecaseră din spatele mașinii. Pesemne vorbise serios.

Când am întins mâna spre schimbătorul de viteze și am apăsas pe ambreiaj, mâna dreaptă mi s-a strâns în gol și piciorul aproape mi-a trecut prin podea. Era o mașină din aia cu butoane care, dacă știi ce-ai

de făcut, face ea toată treaba pentru tine. Am cercețat repede bordul și am găsit un mic dreptunghi cu mai multe butoane deasupra cărora scria N, D și R, printre altele. Întotdeauna m-am descurcat bine în situații de urgență și mi-am dat seama că acestea sunt pozițiile de bază ale cutiei de viteze, dacă exista așa ceva, și că un mecanism de sub capotă schimba viteza automat. Am pornit motorul, am apăsas pe N și am înfipt piciorul în accelerație. Mașina s-a înecat și am accelerat cu elan. Motorul a huruit indignat și mașina nu s-a clintit din loc.

N e de la Neutral, deci punctul mort, am cugetat. R de la Ride, deplasare.

Îmi pare rău să spun că R era de la Reverse, marșarier, dar mă bucur să menționez că polițistul nu mai era în spatele meu. Presupun că plecase să se ia de alți delincvenți. Într-un final, după ce mi-am propus să le scriu celor de la Corporația Chrysler să-i muștruluiesc cu blândețe pentru această ambiguitate inginerească, am apăsas pe un buton care s-a dovedit a fi cel corect și mașina a pornit în față. Am mers până la colțul dintre 7th Avenue și 23rd Street, unde alt polițist m-a informat că nu pot să fac dreapta, așa că am mers mai departe până n-am mai dat de niciun polițist și am făcut dreapta, după care am ajuns la prima stradă pe care puteam s-o iau spre est. Era îngrozitor de îngustă.

Sunt în stare să traversez un banc de nisip cu mașina fără să mă împotmolesc. Sunt în stare să merg pe un câmp plin de buturugi fără să sparg rezervorul, sau s-o tai pe autostradă, dar nu pot să traversez un pod înalt sau să parcurg o stradă îngustă fără să mă ia tremuriciul și transpirațiile.

Aveam mâinile și fruntea leoarcă de sudoare când am ajuns înapoi în locul în care parcase Clare. Nu era acolo. Am repetat circuitul și când am revenit a doua oară eram hotărâtă să rămân locului, cu sau fără Clare.

Ceea ce am și făcut, dar n-au trecut nici cinci minute și a reapărut prietenul meu pe motocicletă.

S-a uitat la mine sever.

— Nu v-am spus o dată să mutați mașina? m-a întrebat.

— Mi-ați spus, i-am răspuns eu. Am mutat-o și m-am întors.

— Domnișoară, a spus, vreți una din astea?

Și a fluturat spre mine un carnetel.

Brusc mi-a venit în minte o replică dintr-un roman victorian. Fusese rostită cu atâta succes, încât îi schimbăse viața celui căruia îi fusese adresată, așa că mi-am coborât privirea spre volan.

— De ce îmi vorbiți atât de aspru, domnule, am spus încet, când fac și eu tot ce pot?